INTEGRAL

REVISTĂ DE SINTEZĂ MODERNĂ

ORGAN AL MIŞCĂREI MODERNE DIN ŢARĂ ŞI STRĂINĂTATE

REDACŢIE: BUCUREŞTI: F. BRUNEA, ION CALUGARU, M. H. MAXY, ILARIE VORONCA

REDACŢIE: PARIS: B. FONDANE, MATTIS TEUTSCH

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA M. H. MAXY. — BUCUREŞTI, CALEA VICTORIEI No. 79, ETAJ I.

NOTIŢE

Lirismul activ. — Aşa concepe *Nicolas Beauduin*, unul din cei mai tumultuoşi scriitori moderni, aspectul capital şi fundamental al poeziei contimporane. In operile sale dela „Chemin qui monte", până la „L'homme cosmogonique", el n'a făcut decât să-l experimenteze fugos şi palpitant, confruntându-şi vertiginos sensibilitatea cu toate feţele vieţii citadine, suprapuneri şi intervertiri de pulsaţii, interpretări de forme, gloată şi viziuni.

„L'homme cosmogonique" e omul modern, senzibil şi nervos, cu toate reacţiunile, în toate fazele dinamizmului universal.

„Dieu nouveau vers toi nous tendons
un lyrisme de vie et d'âme
(Les poètes)

„Nos doutes sont évanouis.
Dans le décor mécanique où tout s'éclaire
vibre l'orchestration des forces.
Tout agrandi au diaphragme de ses rêves
l'Homme conquérant ausculte les cieux
plein d'un élan mystérieux
le poussant vers les sphères brûlantes
au ronflement des Machines-Volantes.
(Les Hommes)

Omul cosmogonic trăeşte în inima activităţii, participând la toate exaltările muncii, la existenţa intensă şi febrilă a oraşului:

„Dynamique beauté
Synchronisme d'images
visages divers des nouveaux âges
les poètes diront tes promesses
et ton vertige criblé d'éclairs,
beauté cinématique". (La ville)

„Quelle fougue emporte nos âmes?
Nous sentons
un monde auréolé de flammes
avec ses tours. ses pontons,
dynamos, usines hâtives,
propulseurs mécaniques,
trolleys foudroyants aux vols bleus
élévateurs, rotatives
phares girant dans l'air de feu
donner un rythme à notre force neuve
mécanismes frémissants qui meuvent
les vouloirs de la cité.
(Voix des nouvelles générations)

Cu asemenia facultăţi e explicabil ca *Nicolas Beauduin*, să cânte usina şi fabrica, gara şi locomotiva, vaporul şi „simfonia oceanului omenesc", music-hallul unde sunt

„Mimes, ventrilogus, boxeurs
dresseurs d'animaux, équilibristes
folie moderne et paroxyute
sous les bravos vainqueurs...
Le Jazz-band *hurle*
Dans l'air se répand une fièvre électrique.

şi mulţimea.

Era natural ca *Nicolas Beauduin* să caute să formuleze ideologia poeziei sale, preconizând o nouă technică, *sinoptismul poliplan.* In *„D'une nouvelle conscience poétique et de ses moyens d'expressions"* concepţia sa capătă stabilitate, ajungând la proporţii de doctrină. Primul lucru pe care-l reclamă e sinteza generatrice de acţiune, căci societatea modernă tinde să se organizeze armonios, după o factură nouă (cooperaţia, senzul din ce în ce mai accentuat al comunităţii de interese). De aci o politică pozitivă, o mai intimă cunoaştere a realităţii, şi lepădarea oricărei sentimentalităţi-apendice.

Poezia eliberată de cercul senzaţiei personale, cojită de retorică, şi însufleţită de imaginea nouă, îndrăzneaţă, şi activă, se va implânta în lumina modernă. In loc să fugim de viaţă, o căutăm în manifestările sale în aparenţă contradictorii, şi în domeniile cele mai diverse.

Ţelul trebuie să fie efortul de a ne ridica dincolo de liniştea pozitivistă şi realismul experimental către o exteriorizare din ce în ce mai îndrăzneaţă a ideii de viaţă. Lirism activ, lirism de oameni vii, cari evadează din metodele înguste, unind într'o percepere intuitivă nesfâşit de variată, eul, lumea, şi marele curente sociale şi intelectuale ale epocii noastre.

După *Nicolas Beauduin*, poezia atunci ar fi, *obiectivarea paroxistă a stărilor radiante ale sufletului nostru.*

Modernismul în Japonia. — Fermenţii modernismului au început — nu chiar de astăzi să fecundeze continentele. Ceeace n'au putut realiza plenipotenţiarii globului, conferinţele diplomatice şi multiplele tentative europene de a se

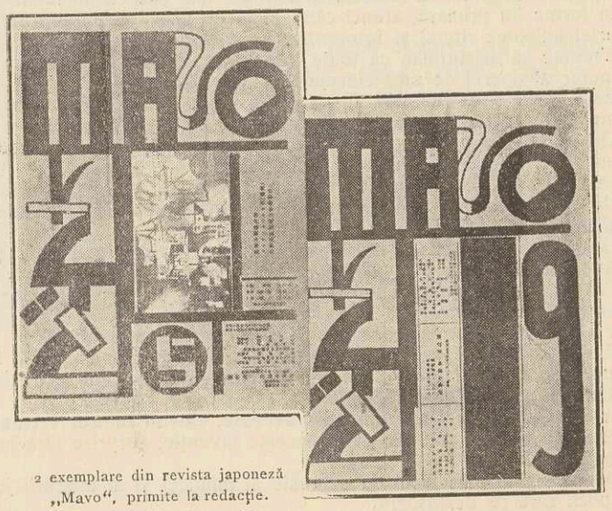

2 exemplare din revista japoneză „Mavo", primite la redacţie.

ajunge la o comuniune spirituală internaţională, pare-se că i-a fost dat artei noui să îndeplinească. Depăşind cadrul etnic al factorilor cari au produs-o, arta nouă a găsit în însăşi caracterul său fundamental vehiculul de difuziune, sămânţa roditoare în toate terenurile, succesul. Graniţele între ţări, inutile, au fost strânse, ca stâlpii festivi după